

L'HORA NOVA

Cal evitar el comerç sexual

La dissort, el dolor i la misèria fan que els éssers humans, sofrents, ens unim en una germandat per a deslliurar nos de les injustícies i fer prevaler la nostra llibertat, tant desitjada per l'home com per la dona. I així deixarem d'ésser víctimes de l'odiat diner, base primordial de la misèria, l'esclavitud i la prostitució, vergonya del segle en què vivim. Vida de dolor i de misèria descobrim quan recorrem els barris on habita l'anomenada prostituta víctima de l'infortuni.

En certs carrerons hi formiguegen els infants famolencs, vestits de parracs, amb cares esgrogueïdes i malaltisses. Les cases descurades, brutes, igualment que els carrers, amb escombraries en els recons, emanant una fetor nauseabunda inaguantable. En les portes fosques es troben, amb freqüència, dones de faccions marcades amb suprema expressió de cansanci i fatiga, amb el maquillatge mal pintat i de colors vius per atreure més. Vestida de tela barata, amb un cigarret a la boca, treient fum, espera vendre el seu amor, amb paraules grolleres al qui transita pels barris humils, on s'hi tanca la misèria i es fa l'amor sense amor.

La gent s'empenya per entrar als prostíbuls, on les dones, i noies quasi en la infantesa, elegides del dolor i destroçades pel tràgic pes de la fatalitat i l'engany de que foren víctimes, despreciades i senyalades amb la paraula deshonor, són màrtirs com tot ésser caigut a l'abim.

Els ignorants creients en la moral religiosa, les trepitjaven perquè caiguessin al més profund dels abismes, donant-los el carnet de prostituta perquè no s'aixequessin més i prosseguissin el dolorós camí del vici, a la força. Perquè el carnet tenia de portar la revista del metge, quan li correspongués ésser revisada; en cas contrari eren perseguides pels agents de l'autoritat. La revista mèdica servia més per excusa que de sanejament; ho té ben demostrat la blenorràgia i demés mals veneris existents.

Per molt que protestessin les joves víctimes de què rectificarien la seva equivocada vida, no se'ls retirava el carnet baix cap pretext, tenint una llei hipòcrita per a moralitzar que servia per tot el contrari: nodrir més la prostitució. Ja fa alguns anys, es comptaven en més de 30 000 les que exercien la prostitució en la capital catalana. I aquestes obreres o serventes, caigudes víctimes dels «senyorets», la majoria, i algunes per la misèria de la seva llar, víctimes del capitalisme, tenien de guanyar-se la vida venent-se el seu «amor», exhibint-se mig despullades amb un somriure d'alegria forçada en els seus llavis, amb carícies d'amor fingit i paraules d'amabilitat suposada, per captivar més el client, qui, a vegades, la despreciava amb veu ronca, maltractant-la brutalment, amb instints bestials i una riallada d'embriac aiguar-

dentós i de desequilibrat mental per l'alcohol, burlant-se de la dissortada. Aquesta, demés, és víctima de l'explotació de la «mestressa» del prostíbul, que és la que treu major profit i beneficis del fastigos treball que la prostitució representa, incomprès per tot el qui cerca amb afany el plaer fugaç que es compra.

La Venus del carrer, rodant entre les ombres de la nit, en les cantonades o de peu contra els murs, sota els fanals, espera la sortida dels teatres i cinemes per a fer el seu nefast negoci.

La ignorància de les joves, el luxe i la seva poca experiència de la vida, fa que els balls públics de les ciutats són l'antesala de la prostitució.

Allà coneixen a l'home de la seva dissort, que se'ls presenta com amic de tota sinceritat, però al seu fons és el del galant cercador d'aventures amoroses que fretura el plaer passatger amb relacions poc duradores. Moltes vegades, l'infortuni és un infantó, obsequi que li deixa el brutal i covard home,

I vençuda pels instints cavernaris d'una moral arcaica, se li diu que és una dona deshonorada.

Adquireix després una experiència natural; però la naturalesa instrueix tard, quan l'ésser és ja caigut, i més, quan es cria en un règim hipòcrita i de sadisme.

Ha sonat l'hora de l'alliberació, tan desitjada pel qui vol la llibertat i la justícia humana. Deu estendre's a tot ésser oprimat, i, per tant, tenim un deure ineludible d'elevat a la germana prostituta—pària de la societat capitalista i víctima de la ferotge bèstia humana amb tota la força de l'atavisme salvatge—del passat estat de coses.

Que ficada en un abisme sense fi, descendint quotidianament fins la mort, li donem la mà salvadora per treure-la del profund abisme, tornant-la a la vida. I que de flor marcida passi a ésser el que un dia fou, dona digna de viure la vida i de gaudir les seves llibertats naturals. Devem evitar la prostitució, elevat les relacions sexuals entre els éssers d'ambdós sexes, al més alt sentit moral i humà, convertint-lo en un acte de necessitat fisiològica, que tot ésser racional pugui satisfer, segons les seves necessitats, amb la llibertat que requereix dit acte.

Elevem per igual, socialment i econòmicament, a la dona i a l'home, amb responsabilitat pròpia dels seus actes, sense dret a ésser criticada per res ni per ningú, que no sigui molest o perjudicial a un altre. Perquè l'antorxa de la llibertat ens deu il·luminar a tots per un igual, sense distinció de sexes ni de races.

F. FREIXENET